

הנסיך ניגל והדג

פקיסטן

חי פעם דייג ששירת את מלך המדינה. מדי יום הוא הטיל רשת ואת הדג הגדול ביותר שתפס היה מביא למלך. המלך שילם לו עבור זה רוליה אחת. יום אחד עבר ליד האגם ניגל, בנו של המלך שיצא לציד. הוא ראה איך הדייג מוציא מהמים דג גדול ורוצה להמית אותו.

"אל תעשה זאת" קרא הנסיך "שחרר את הדג." "איני יכול, אדוני" ענה הדייג "הרי אני מתפרנס מכך שמדי יום אני מביא למלך דג גדול והוא משלם לי על זה רופיה אחת." "אתן לך ארבע רופיה" אמר הנסיך "אם תשחרר את הדג."

הדייג החזיר את הדג למים וקיבל תשלום. ובאותו הערב לא בא למלך ולא הביא לו דג. והמלך השתומם וקרא לדייג אליו.

"למה לא הבאת לי דג היום?" שאל המלך. "הוד מלכותו" ענה הדייג "דגתי דג יפה בשבילך, אך הבן שלך אמר לי לשחרר אותו."

המלך כעס על בנו, קרא לו ואמר "לא הייתה לך זכות לשחרר את הדג המיועד לי. תאסוף את חפצך ותסתלק מיד מהארמון!"

הנסיך אכף את סוסו, אסף צידה לדרך ורכב לאן שהובילו עיניו.

לא עבר זמן רב כשפגש בחור צעיר רוכב על סוס לבן. הם ברכו זה את זה והצעיר האלמוני שאל את הנסיך מי הוא ולאן הוא נוסע.

"אני בן של המלך" אמר הנסיך "קוראים לי ניגל. אבא גירש אותי ואני נוסע לחפש לי עבודה. ומי אתה?" "אני סתם בחור פשוט" ענה הצעיר "וגם אני מחפש עבודה. אולי נמשיך ביחד?"

הם הסכימו לחפש עבודה ביחד והמשיכו בדרך. במשך הזמן הגיעו למדינה אחרת ולארמונו של מלך. שם שאלו האם נמצאת עבודה בשבילם.

הצעירים נראו אמינים למלך של אותה המדינה, הוא קיבל אותם לעבודה והטיל עליהם שמירה על הכניסה לארמון. והם התחילו לשמור במשמרות.

ראשון שמר הנסיך ניגל. בלילה הוא ראה איש זקן בעל זקן ארוך ולבן יוצא מהארמון.

"מי אתה?" שאל הנסיך "אינני יכול לתת לך לצאת מכאן."

"אני הגורל של המלך" ענה הזקן "ואני עוזב כי המלך ימות הלילה."

"למה הוא ימות?" שאל ניגל.

"נחש שחור יכיש אותו" ענה הגורל.

"ואם מישהו יהרוג את הנחש ויציל את המלך, לא תעזוב אותו?" שאל ניגל.

"לא, לא אעזוב" ענה הגורל.

ניגל נכנס לארמון והלך ישר לחדר בו ישנו המלך והמלכה. הוא זחל תחת המיטה שלהם וראה באמת נחש שחור גדול. הוא הכה בנחש בחרבו והרג אותו, אך טיפת דם של הנחש נפלה על פניה של המלכה.

ניגל חשש שהמלכה עלולה למות מהרעל שבדם הנחש.

לכן לקח פיסת בד, שם על קצה החץ שלו ובזהירות

הוריד את הדם מפניה של המלכה.

אך המלכה התעוררה וראתה את ניגל יוצא מהחדר. היא סברה שהוא נכנס בכוונה כדי לגעת בה.

ניגל חזר לשמור על שער הארמון, בבוקר העיר את

המחליף שלו ובעצמו נשכב לישון. הוא לא סיפר לאף

אחד על הנחש.

בבוקר המלכה העירה את בעלה המלך ואמרה לו:

"השומר בא בלילה ונגע בי. לך מיד ותהרוג אותו."

הלך המלך אל חברו של ניגל ושאל "מי מכם שמר כאן

בלילה?"

"החבר שלי" אמר הצעיר "הוא עכשיו ישן."

המלך שלף את חרבו ואמר "אלך להרוג אותו."

"מה הוא עשה?" שאל השומר.

"הוא נכנס בלילה לחדר שינה שלנו ונגע במלכה" אמר המלך.

"הוד מלכותו, תן לי קודם לספר לך סיפור" אמר הצעיר "אחר כך תהרוג אותו אם תרצה."

המלך הסכים והצעיר סיפר:

"חי פעם מלך במדינה רחוקה. יום אחד הוא יצא לצייד

צבאים יחד עם אנשי החצר שלו. המלך היה הראשון

שראה צבי, התחיל לרדוף אחריו, עם הבז שלו על כתפו,

והשאיר את הפמליה כולה מאחוריו. הוא רדף ורדף אך

לא השיג את הצבי, ובסוף מצא את עצמו במקום לא

מוכר. קשר את הסוס לעץ גדול, שחרר את הבז שלו,

והתיישב תחת העץ. הוא היה צמא מאוד וכשראה טפטוף

מענפי העץ לקח כוס קטנה ושם תחת הטפטוף. כשהכוס

התמלאה קצת רצה לשתות ממנה.

אך באותו רגע הבז שלו עף, הוציא את הכוס מידו וזרק

על הארץ.

המלך הצמא כעס מאוד, תפס את הבז ובלי לחשוב

הרבה הוריד את ראשו. כעבור זמן מה הגיע הווזיר עם

קנקן מים קרירים ונתן למלך לשתות.

אחרי שרווה את צמאונו כעסו של המלך עבר. וכשהביט

למעלה על העץ ראה נחש מת שמגופו טפטף רעל. רק

אז הבין המלך שהבז הציל את חייו והוא הרג אותו מתוך

כעס.

גם אתה, מלך, אל תמהר. תברר קודם מה קרה באמת

ורק אחר כך תהרוג, אם תרצה בכך. אחרת המצפון שלך

יכרסם אותך כל חיך."

המלך שמע את הסיפור וחזר לחדרו. המלכה שאלה

האם הרג כבר את השומר המחוץ.

"לא" אמר המלך "עוד מוקדם. אהרוג רק בצהריים."

"אבל אני רוצה שתעשה זאת מיד" אמרה המלכה.

בלית ברירה חזר המלך לשומר ואמר לו שבכל זאת עליו

להרוג את חברו.

"אבל תשמע קודם עוד סיפור."

המלך הסכים והצעיר סיפר שוב:

"תוכי יפה היה לאותו המלך שעליו סיפרתי לך קודם. יום

אחד התוכי הוזמן לנשף חתונה של חברים. במסיבה

סיפר אחד התוכים איפה ראה עץ החיים, עץ שפירותיו

מחזירים לאדם את צעירותו. התוכי של המלך עף לאותו

העץ, קטף פרי אחד וכשחזר מהמסיבה נתן אותו למלכו.

'הנה אדוני, הבאתי לך מתנה נפלאה.'

'איזו מתנה זו?' שאל המלך.

'פרי מעץ החיים. מי שאוכל אותו נעשה צעיר.'

המלך שהיה חשדן גדול קרא לווזיר שלו ושאל:

'מה לדעתך לעשות עם הפרי הזה. לאכול או לא לאכול אותו?'

'מפרי אחד תועלת קטנה' אמר הווזיר 'מוטב לשים את הפרי באדמה, יצמח עץ ויהיה לנו פרי צעירות לכולם.'

כך גם עשו ובאמת בגן המלכותי צמח עץ החיים עם פירות רבים. כשהפירות הבשילו אחד מהם נפל על

הארץ. ניגש לפרי נחש ארסי שחור ונכש בו. למחרת הגנן ראה את הפרי על הארץ והביא אותו למלך. המלך שהיה

עדיין חשדן נתן את הפרי לכלב שלו. הכלב אכל ומת במקום מהארס של הנחש.

'זו בגידה!' קרא המלך 'התוכי הביא פרי רעיל כדי להרוג את כולנו!'

והוא ציווה להרוג את התוכי ולזרוק את גופו לרחוב, כדי שכולם בסביבה ידעו כי בגן של המלך צומח עץ רעיל.

בעיר הזו חי זוג זקנים, סוחר ואשתו, שרבו מדי יום. הבעל קילל וגידף את אשתו ובסוף היא, מרוב יאוש,

רצתה לשים קץ לחייה. היא שמעה על העץ הרעיל שבגן המלך, הלכה לשם, קטפה פרי ואכלה אותו. מיד נעשתה

צעירה ויפה, ואז קטפה עוד פרי, הביאה לבעלה. גם הוא

נעשה צעיר, התאהב מחדש באשתו, ולא רב איתה יותר.

השמועה על הזוג הגיע למלך. הוא קרא אליו את הסוחר ואשתו, שמע את סיפורם, הלך בעצמו לגן כדי לאכול מהפרי וגם הוא נעשה צעיר יותר.

רק אז הבין שאת התוכי שלו הרג לשוא והצטער על כך במשך כל החיים.

גם אתה, מלך, ברר בדיוק מה קרה ואז תחליט איך לנהוג. אחרת אתה עלול להצטער כל חיך."

המלך הקשיב, חשב, אך עדיין פחד מהמלכה והחליט בכל זאת להמית את השומר. אלא שניגל התעורר בינתיים. המלך בא אליו ואמר שהוא מתכוון להרגו. "מדוע?" שאל ניגל.

"כי המלכה אמרה להרוג אותך ואת זה אמנם אעשה" אמר המלך.

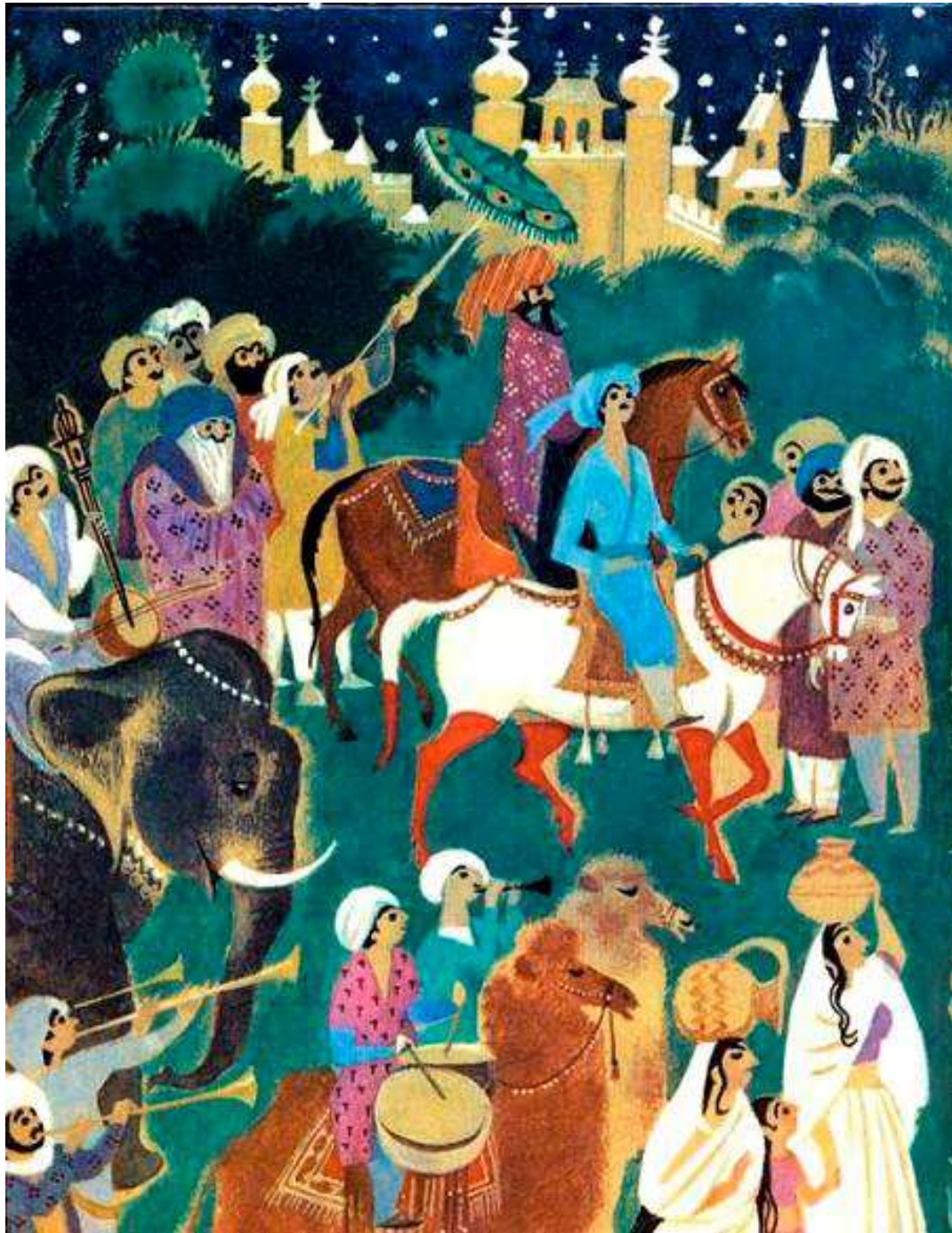
"אבל שמע קודם מה היה בלילה, המלך" אמר ניגל "אחרי כן תהרוג אותי אם תרצה."

והוא סיפר למלך על הכל מה שקרה בלילה והוסיף: "לך ותסתכל תחת המיטה שלך. תראה האם אני אומר

אמת או משקר."

המלך הלך לחדר השינה שלו, הסתכל תחת המיטה,

ראה את הנחש ההרוג ואת החץ עם פיסת בד ודם עליה.

המלך שמח שהכל הסתיים בטוב ומרוב אושר נתן לנסיך
ניגל את בתו לאישה.

אחרי החתונה הנסיך ניגל עם אשתו ועם חברו נסעו
הביתה. כשהתקרבו לגבול הממלכה אמר הצעיר:
"האישה שאתה מוביל כאן שייכת לשנינו – חצי לך וחצי
לי."

"אז מה" ענה ניגל "אני מוכן לפדות אותה."

"לא" אמר הצעיר "אני רוצה את החצי שלי."

"ואיך תעשה זאת?" השתומם ניגל.

"אהרוג אותה" הסביר הצעיר "אקח חצי ממנה ואתה את
החצי השני. תוריד אותה מהסוס!"

ניגל הוריד את הבחורה מהסוס, הצעיר שלף את חרבו
והניף אותה באוויר. הצעירה צעקה מרוב פחד ומפיה
קפצו שני נחשים שחורים.

"עכשיו היא כולה שלך" אמר חברו של ניגל "עשיתי כך

כדי לגרש ממנה את הנחשים. אחרת הם יכלו להרוג

אותך. והאם אתה יודע מי אני בכלל?" שאל פתאום "אני

הדג שתמורת שחרורו נתת לדייג ארבע רופיה. הצלת

את חיי ותמורת זאת אני הצלתי את חייך, ולא נשארתי
חייב.

ובמילים האלה הצעיר נעלם.